

Lekcja 12 - 17 września

Służba w miastach w czasach końca

Tekst biblijny: Wj 2,23-25.

Cel lekcji:

Poznanie: Zrozumienie szczególnego wyzwania misyjnego w miastach i zrozumienie, że Jezusowy model całościowej służby jest jedynym podejściem, które może dać prawdziwe powodzenie.

Odczucie: Odpowiedzenie z zapalem na Boże pytanie: „Ja nie miałbym żałować (...) tego wielkiego miasta” (Jon 4,11).

Działanie: Określenie konkretnych sposobów odpowiedzi na wyzwanie misji w miastach.

Plan nauczania

I. Poznanie: Wyzwanie w miastach.

A. *Księga Jonasza* kończy się nieco tajemniczo - celnym pytaniem zadany przez Boga (Jon 4,11). Jak to pytanie świadczy o naturze Boga?

B. Przed ponad stoma laty Ellen G. White napisała, że Kościół Adwentystów Dnia Siódmego zaniedbał miasta (*Fundamentals of Christian Education*, s. 537). Dlaczego adwentyści ignorowali mieszkańców miast? Dlaczego miasta są tak trudnym polem misyjnym? Co sprawia, że misja w miastach jest tak ważna?

II. Odczucie: Troska o mieszkańców miast.

A. Czy powiedziałeś Bogu o wszelkich lękach czy zmartwieniach, jakie masz w związku z zaangażowaniem w misję w miastach?

III. Działanie: Działalność misyjna w miastach.

A. Bóg polecił jeńcom uprowadzonym do Babilonu, by modlili się o „pomyślność [szalom] miasta” (Jr 29,7). Poświęć czas w tym tygodniu na modlitwę o pokój, dobrobyt i powodzenie mieszkańców dużych miast w twoim kraju.

B. Psalmista opisuje judejskich wygnańców w Babilonie jako wołających: „Jakże mamy śpiewać pieśń Pana Na obcej ziemi?” (Ps 137,4). Dla wielu adwentystów miasta są „obcą ziemią”. W jaki praktyczny sposób możemy śpiewać Bożą pieśń w miastach?

Podsumowanie: Bóg troszczył się o Niniwę. Powiedział uprowadzonym Judejczykom, by byli błogosławieństwem dla Babilonu. Jezus płakał nad Jerozolimą. Miasta mają szczególne miejsce w sercu Boga. Nie realizujemy wielkiego ewangelicznego zlecenia nakazującego nam iść do całego świata, jeśli lekceważymy miasta, w których mieszka większość populacji świata. Gdy wkraczamy do miast, jesteśmy wezwani do naśladowania Chrystusowej metody służby.

Cykl nauczania

Etap 1 - Motywowanie

Tekst biblijny: Jr 29,7.

Kluczowa koncepcja duchowego rozwoju: Gdy stajemy wobec rosnącego wyzwania misyjnego w miastach - wyzwania w znacznym stopniu zaniedbywanego - jesteśmy powołani do naśladowania całościowej służby Jezusa.

Tylko dla nauczyciela: Jesteśmy powołani, by być błogosławieństwem dla mieszkańców miast. W tym tygodniu zbadaj wraz z uczestnikami lekcji misyjne priorytety waszego zboru. Czy jakieś obszary lub grupy ludzi są przez was zaniedbywane? Co możecie zrobić, by skuteczniej docierać do ludzi mieszkających w miastach?

Otwarcie dyskusji: Pewien mężczyzna imieniem Jan stał pod latarnią z opuszczoną głową i usilnie wpatrywał się w coś. Jego przyjaciel Dawid zatrzymał się, by mu pomóc.

- Co zgubiłeś, Janie? - zapytał.
- Upuściłem zegarek i nie mogę go znaleźć.
- Szkoda - powiedział Dawid. - Może ci pomogę?

Tak więc Dawid na czworaka przez kolejnych dziesięć minut szukał zegarka Jana pod uliczną latarnią. Wreszcie po przejrzeniu każdego centymetra kwadratowego chodnika zwrócił się do Jana i zapytał:

- Jesteś pewny, że upuściłeś go tutaj?
- No, niezupełnie tutaj - odpowiedział Jan.
- Jak to nie tutaj? - zawołał Dawid. - To gdzie go upuściłeś?
- Ze dwadzieścia metrów stąd - powiedział Jan wskazując ciemne miejsce.

Dawid nie mógł uwierzyć własnym uszom.

- Upuściłeś go tam, a szukasz tutaj przez cały ten czas? To śmieszne. Dlaczego szukasz tutaj, a nie tam?

- To oczywiste - odpowiedział Jan. - Tu jest widniej.

Choć może się to wydawać dziwne, Kościół chrześcijański ma skłonność głosić przesłanie tam, „gdzie jest widniej”. Większość naszych środków wydajemy na terenach, gdzie już istnieje silna chrześcijańska baza - tam, gdzie światło jest mocniejsze. A jednocześnie ignorujemy te części świata, gdzie nigdy nie słyszano imienia Jezusa.

Widzimy to wyraźnie w fakcie, iż obecnie Kościół Adwentystyczny jest silniejszy na terenach wiejskich niż w miastach, gdzie mieszka większość populacji świata.

Do rozważenia: Omów to, jak używane są zasoby waszego zboru - ludzie, czas i pieniądze. Jak dużo tych zasobów jest angażowanych w podtrzymanie funkcjonowania zboru i potrzeby wyznawców, a jak dużo w ewangelizację w społeczeństwie? Jakie kroki możemy podjąć, by skierować środki tam, gdzie światło jest słabsze? Jeśli wasz zbor jest zlokalizowany w mieście, jak możecie poświęcić więcej czasu i zasobów na ewangelizację w społeczeństwie? Jeśli wasz zbor znajduje się w środowisku wiejskim, co możecie zrobić, by wesprzeć misję w miastach?

Etap 2 - Badanie

Tylko dla nauczyciela: *Pismo Święte* wskazuje, że Bóg szczególnie troszczy się o mieszkańców miast. Obecnie tereny miejskie są wielkim wyzwaniem misyjnym dla Kościoła Adwentystycznego. Omów wraz z uczestnikami lekcji biblijne zasady tego, jak możemy najlepiej docierać do ludzi w miastach i głosić im miłość Jezusa.

Komentarz biblijny

I. Czy nie powinniśmy być zatroskani? (Przeczytajcie Wj 2,24-25; Jon 4,11; Mt 9,36).

Kiedy Bóg słyszał wołania i jęki Izraelitów, „wejrzał Bóg na Izraelitów: Bóg ujął się za nimi” (Wj 2,25). *Pismo Święte* objawia Boga jako zaangażowanego w ludzkie sprawy i żywotnie zainteresowanego w dobro Jego stworzenia.

Widzimy to wyraźnie w *Księdze Jonasza*. Nahum opisuje Niniwę jako „krwawe miasto” i mówi o niej: „Wszystko w nim jest oszustwem, pełno w nim łupu, nie ma końca grabieży” (Na 3,1). Dalej zapytuje: „Kogóż nie dotykało ustawicznie twoje okrucieństwo?” (Jon 4,11).

Wieki później Jezus okazywał troskę o ludzi, którzy tłumnie napływali do Niego. Podczas swojej misji obchodził między innymi Galileę, wygłaszając kazania, nauczając i uzdrawiając. Niewątpliwie był fizycznie wyczerpany, ale mimo to troszczył się o ludzi. Mateusz mówi nam, że gdy Jezus patrzył na tłum, „użalił się nad nim, gdyż był utrudzony i opuszczony jak owce, które nie mają pasterza” (Mt 9,36).

Do rozważenia: Dlaczego obecnie ewangelizacja w miastach jest uważana za tak trudną? Jakie lęki czy uprzedzenia mogą czynić nas mniej wyczulonymi na wsłuchiwanie się w potrzeby mieszkańców miast? Jakie kroki możemy podjąć jako Kościół i jako poszczególne osoby, aby zmienić nasze zasadnicze postawy wobec misji w miastach?

II. Starajcie się o pokój (przeczytajcie Jr 29,7).

Jr 29 zawiera jedyną konkretną zapisaną instrukcję od Boga o tym, jak Jego lud ma żyć i działać w miastach. Jego polecenia mogły zaskoczyć, jeśli nie zszokować, judejskich jeńców w Babilonie. Bóg wyraźnie oświadczył, że nie powinni się oni spodziewać rychłego powrotu z niewoli. Już to samo musiało być dość bolesne dla wygnańców. Zamiast pakować się do powrotu do domu mieli się zadomowić w Babilonie na dłuższy czas - żenić się i wydawać za mąż, sadzić ogrody i starać się o pokój [*szalom*] miejsca, w którym przyszło im mieszkać: „Starajcie się o pomyślność [*szalom*] miasta, do którego skazałem was na wygnanie, i módlcie się za nie do Pana, bo od jego pomyślności [*szalom*] zależy wasza pomyślność [*szalom*]!” (Jr 29,7).

Szalom to wieloznaczne hebrajskie słowo oznaczające między innymi pokój, powodzenie, dobrobyt. Bóg nakazuje swojemu ludowi modlić się i działać dla *szalom* miasta. Czyniąc to, mówi, że w ten sposób znajdą także swój *szalom*. To zdumiewająca rada. Judejczycy nie mieli tworzyć odrębnej izraelskiej enklawy w Babilonie, co mogło się im wydawać naturalne. Przecież byłoby znacznie łatwiej, gdyby trzymali się razem jako kulturowa i religijna wspólnota. Byłoby im łatwiej zachowywać szabaty, przestrzegać przepisów żywieniowych, trzymać się z dala od bałwochwalczych babilońskich praktyk i pocieszać się wzajemnie wspomnieniami i nadziejami. Ale Bóg polecił im uczynić coś zupełnie przeciwnego do izolacjonizmu - zaangażować się w życie społeczeństwa i dbać o *szalom* miasta.

To polecenie powinno być dzisiaj przestrogą dla wszystkich, którzy mogliby sugerować, że misja w miastach ma być wykonana z doskoku albo prowadzona na odległość, z maksymalnym ograniczeniem kontaktu z miastem.

Do rozważenia: Omów z uczestnikami lekcji znaczenie hebrajskiego słowa *szalom*. Jakie konkretne kroki możemy podjąć, by dążyć do *szalom* i modlić się o *szalom* w miejskich społecznościach najbliższej naszego miejsca zamieszkania?

Etap 3 - Zastosowanie

Tylko dla nauczyciela: Judejczycy uprowadzeni do Babilonu byli wyobcowani emocjonalnie, fizycznie i duchowo z dala od ojczyzny. Psalmista opisuje wymowną scenę, gdy wygnańcy zebrali się na brzegu babilońskiej rzeki i płakali na wspomnienie swojego kraju, a zwłaszcza Jerozolimy. Ich okrutni ciemiężcy nakazali im śpiewać, ale Judejczycy nie mieli ochoty śpiewać. Oświadczyli więc: „Jakże mamy śpiewać pieśń Pana na obcej ziemi?” (Ps 137,4).

W przeszłości Kościół Adwentystyczny kierował swoją uwagę i środki raczej na tereny pozamiejskie, a już ponad sto lat temu Ellen G. White pisała, że „zaniedbaliśmy miasta”. Tak więc z kilkoma szczególnymi wyjątkami miasta tego świata są „obcą ziemią” dla wielu z nas, więc musimy się nauczyć, jak śpiewać pieśń Pana na tych trudnych polach misyjnych.

Zadanie: Skorzystaj z okazji, by wraz z uczestnikami lekcji przeanalizować praktyczne sposoby śpiewania Bożej pieśni na terenach miejskich, gdzie nie czujemy się komfortowo - pośród ludzi, którzy mogą myśleć i postępować inaczej niż my.

Na początek skup się na miejskiej społeczności najbliższej twojemu zborowi. Co członkowie zboru już wiedzą o tej społeczności. Czy ktoś z uczestników lekcji mieszka w tej społeczności, czy raczej twój zbor jest zбором dojeżdżającym, w którym większość wyznawców przyjeżdża z daleka na sobotnie nabożeństwa?

Etap 4 - Tworzenie

Tylko dla nauczyciela: Jeśli mamy skutecznie służyć potrzebom miejskich społeczności, musimy wiedzieć, jakie są te potrzeby. Musimy studiować te społeczności. Czytamy, że gdy apostoł Paweł przybył do Aten, poświęcił czas, by obejść miasto i „obejrzeć” (Dz 17,23) je uważnie.

Kiedy po raz ostatni obchodziliśmy nasze społeczności, by zrozumieć lepiej potrzeby ludzi? Co ludzie czytają, oglądają i czego słuchają? Jak spędzają wolny czas? Czemu „oddają cześć”? (Być może nawet nie wierzą w Boga, ale każdy coś czci). Co sprawia im ból? Co przynosi im radość? W ramach poniższego zadania staraj się pomóc uczestnikom lekcji zrozumieć znaczenie rozpoznania potrzeb społeczności, której służą.

Zadanie: W zależności od zasobów i miejsca, w którym odbywa się lekcja, wybierz jedno z poniższych zadań:

1. Jeśli wasz zbor znajduje się w społeczności miejskiej, zabierz uczestników lekcji na 15-minutowy „obchód”. Przed wyjściem wręcz im kartki i przybory do pisania. Poproś, by przyjrzeni się okolicy zboru i zanotowali to, co zaobserwują w następujących kategoriach:

A. Zamożność społeczności.

B. Potrzeby społeczności.

C. Zainteresowania i zajęcia społeczności.

Idąc wraz z uczestnikami lekcji skieruj ich uwagę na takie czynniki jak rodzaj sklepów i usług, obiekty sportowe, ośrodki społeczne. Czy na murach widnieje graffiti, a na chodnikach walają się śmiecie? Czy parki są czyste? Jakie zajęcia i wydarzenia są reklamowane?

2. Jeśli zadanie nr 1 nie jest możliwe do zrealizowania, przeprowadź „obchód” wirtualny. Poproś uczestników lekcji, by opisali najbliższy ośrodek miejski i to, co o nim wiedzą. Omów, jak znaleźć więcej informacji o lokalnych potrzebach ludzi. Możesz także skorzystać z lokalnej prasy, zrobić zakupy w miejscowych sklepach, obejrzeć sąsiedztwo, spotkać się z miejscowymi liderami społecznymi takimi jak komendant policji czy straży pożarnej.

Po tych zadaniach omów sposoby, w jakie wasz zbór może przygotować się do pomagania społeczności w realizacji potrzeb. Jakie umiejętności i środki w twoim zborze mogą być wykorzystane w tym celu? Jak twoja obecność na terenie miejskim - praca i modlitwa za *szalom* miasta - może sprawić widoczną różnicę? Czy parki mogą być czystsze? Czy ubodzy ludzie mogą otrzymać pomoc? Czy rodziny mogą być szczęśliwsze? Czy ludzie mogą mieć lepszy dostęp do środków publicznych?